

Sprawa Margot - 12 osób godnych zaufania poręcza za aresztowaną

7 sierpnia 2020 r., na mocy decyzji Sądu Okręgowego w Warszawie, tymczasowo aresztowano aktywistkę LGBT - Margot. O tymczasowy areszt wniosła prokuratura, uzasadniając swój wniosek obawą ucieczki, ukrywania się bądź ponowne popełnienie zarzucanego czynu przez podejrzaną. Wywołało to szeroką debatę publiczną o prawach osób nieheteronormatywnych i metodach działania na rzecz równości. Według prawa, areszt tymczasowy nie jest karą, a środkiem zapobiegawczym - bardzo dotkliwym i wymagającym rzetelnego uzasadnienia. Wszak pozbawia się człowieka wolności, choć wedle prawa wciąż jest niewinny. Warto podkreślić, że prokuratura nie zaprzecza, że przez ponad miesiąc między popełnieniem czynu, a aresztem, Margot stosowała się do zasad pierwotnie zastosowanego środka zapobiegawczego w postaci dozoru policyjnego.

Sprawa aktywistki dotyczy incydentu z czerwca 2020 r. z ciężarówką Fundacji Pro – Prawo do Życia jeżdżącą po Warszawie z hasłami łączącymi pedofilę z osobami LGBT. Na filmie z tego zdarzenia upowszechnianym przez TVP Info widać próbę odebrania przez Margot telefonu osobie mającej być wolontariuszem Fundacji. Kilka osób dobiega do Margot i wywiązuje się szamotanina. Wcześniej prawdopodobnie miało miejsce zamalowanie tablic z hasłami. Informacje dotyczące szczegółowych zarzutów nie są jawne.

Areszt tymczasowy to ostateczny środek zapobiegawczy. Powinien być stosowany tylko jeśli jest pewność dotycząca spełnienia przesłanek kodeksu postępowania karnego. Czy rzeczywiście w tym przypadku istniało realne zagrożenie mataczenia, jeśli nagrania z wydarzenia dostępne są w Internecie? Czy istnieje zagrożenie, że Margot się nie stawi, skoro nie było wcześniej problemów? Czy istnieje realne zagrożenie ponownego popełnienia czynu? Jakie argumenty za tym przemawiają?

Pełnomocnicy Margot złożyli zażalenie na postanowienie sądu okręgowego, który przychylił się do wniosku prokuratury.

Pozostawiając ocenę incydentu z ciężarówką sądowi, który dysponuje materiałem dowodowym, wiele osób oburzyło zastosowanie wobec Margot tak radykalnego środka zapobiegawczego. W sytuacji coraz większej nagonki na osoby nieheteronormatywne w Polsce uzasadnione są obawy o bezpieczeństwo osadzonej w areszcie aktywistki, a także o jej stan psychiczny. Głos w sprawie zabrało już wiele środowisk i wiele osób uznało, że ich moralnym obowiązkiem jest pomoc Margot, dla której areszt może być traumatycznym doświadczeniem. Jedną z form pomocy jest poręczenie za nią, by sąd - rozpatrując zażalenie na postanowienie o areszcie tymczasowym - otrzymał dodatkowy argument za przywróceniem wolności. O takim poręczeniu, którego udziela "osoba godna zaufania", mówi art. 272 Kodeksu postępowania karnego.

Za Margot poręczają osoby duchowne, autorytety naukowe, artyści, byli opozycjoniści. Są to:

Halina Bortnowska-Dąbrowska, była redaktorka Miesięcznika Znak. Współzałożycielka Hospicjum w Nowej Hucie. Posiada długoletnie doświadczenie w pracy z więźniami, Magister Filozofii (etyka) na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Ks. Adam Boniecki, emerytowany redaktor naczelny "Tygodnika Powszechnego"

Ks. Michał Jabłoński, duchowny ewangelicko-reformowany

Ewa Jassem, profesor zwyczajny Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, kierownik Katedry i Kliniki Pneumonologii

Jacek Jassem, profesor zwyczajny Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, członek-korespondent PAU i Academia Europea

Maria Janina Komorowska-Tyszkiewicz (Maja Komorowska), profesor Akademii Teatralnej, członek Rady Prymasowskiej, w stanie wojennym zaangażowana w Komitet Pomocy Internowanym, wizytowała więzienia.

Sylwia Poleska-Peryt, anglistka, nauczycielka. W PRL była w opozycji i była więźniem politycznym oraz osobą represjonowaną z powodów politycznych.

Paula Sawicka, psycholożka i działaczka społeczna. W PRL - w opozycji demokratycznej. W wolnej Polsce działa na rzecz społeczeństwa obywatelskiego.

Michael Schudrich, Naczelny Rabin Polski.

Jacek Taylor, w latach 70 i 80 XX wieku, jako adwokat zajmował się obroną więźniów politycznych, a wiosną 1989 roku uczestniczył w pracach Okrągłego Stołu w Zespole reformy Prawa i Sądów.

Ks. Alfred Marek Wierzbicki, duchowny rzymsko-katolicki, pracownik naukowo-dydaktyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

Stanisław Wojciechowicz pierwszy reformowany rabin Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Warszawie, w Synagodze Ec Chaim. Wiceprzewodniczący Polskiej Rady Chrześcijan i Żydów.